حضرت امام حسین(ع):
کسی که دوست دارد اجلش به تأخیر افتد و روزی‌اش افزایش یابد، صله رحم به جا آورد.

روزنامه سیاسی، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی
صاحب‌امتیاز و مدیرمسؤول: محمد آخوندی
مدیرعامل: رضا شکیبایی
سردبیر: سید عابدین نورالدینی

نشانی: خیابان انقلاب اسلامی، بین حافظ و خیابان ولیعصر(عج)، کوچه سعید، پلاک ۹
روابط عمومی: ۶۶۴۱۳۷۹۲ تلفن: ۶۶۴۱۳۷۸۳ نمابر: ۶۶۴۱۴۱۳۷
پیامرسان: vatanemrooz@ پست الکترونیک: info@vatanemrooz.ir
چاپ: موسسه جام‌جم برتر برنا توزیع: نشر گستر امروز: ۶۱۹۳۳۰۰۰

وطن امروز

اخبار

معرفی هیأت انتخاب بخش مسابقه تئاتر خیابانی جشنواره ۴۲ فجر

دبیر چهل‌ودومین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر، هیات انتخاب بخش مسابقه تئاتر خیابانی این رویداد را معرفی کرد. با حکم مهدی حامدسقایان، اصغر خلیلی، علی‌اصغر خطیب‌زاده و علی‌محمد رادمنش به عنوان اعضای هیات انتخاب بخش مسابقه تئاتر خیابانی (تازه‌های تولید)، ارزیابی و انتخاب آثار رسیده به این بخش جشنواره چهل‌ودومین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر را انجام می‌دهند. اصغر خلیلی نویسنده، کارگردان، طراح و بازیگر تئاتر است که داوری و جوایز متعدد تئاتری از جشنواره‌ها استانی، سراسری و بین‌المللی در کارنامه کاری خود دارد. علی‌اصغر خطیب‌زاده نیز مدرس تئاتر، نویسنده، کارگردان و بازیگر تئاتر و یکی از متخصصان تئاتر عروسکی و خیابانی است که جوایز متعدد جشنواره‌های سراسری و بین‌المللی را طی سال‌های فعالیت خود به دست آورده و در چندین دوره از جشنواره‌های مختلف کشور به عنوان داور حضور داشته است. علی‌محمد رادمنش هم نویسنده، کارگردان و بازیگر تئاتر و سینماست و جوایز متعدد جشنواره‌های سراسری و بین‌المللی تئاتری و سینمایی را در پرونده کاری خود دارد. این هیات ۳ نفره قرار است ۱۹۷ اثر رسیده به بخش مسابقه تئاتر خیابانی را مورد ارزیابی و انتخاب قرار دهند. چهل‌ودومین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر به دبیری مهدی حامدسقایان دی و بهمن‌ماه امسال برگزار می‌شود.

تاریخ برگزاری چهاردهمین جشنواره مردمی فیلم عمار اعلام شد

چهاردهمین جشنواره مردمی فیلم «عمار» طی روزهای ۲۱ تا ۲۹ ماه جاری با تمرکز بر موضوع فلسطین پیش روی مخاطبان قرار می‌گیرد. دبیرخانه جشنواره مردمی فیلم عمار اعلام کرد چهاردهمین دوره این رویداد در تاریخ ۲۱ الی ۲۹ دی برگزار می‌شود. افتتاحیه چهاردهمین دوره از این رویداد پنجشنبه ۲۱ دی و اختتامیه آن جمعه ۲۹ دی همزمان با روز غزه، در تالار اندیشه حوزه هنری تهران برگزار خواهد شد.

همچنین نمایش مرکزی آثار منتخب بخش‌های رقابتی جشنواره شامل فیلم داستانی، فیلم مستند، پویانمایی، نماهنگ و فیلم ما، از ۲۲ تا ۲۸ دی در سینما فلسطین تهران و همزمان در بسترهای پخش برخط جشنواره انجام می‌شود. اکران مردمی آثار همانند دوره‌های گذشته در سراسر کشور، همزمان با جشنواره برگزار می‌شود.

معرفی داوران بخش طراحی فرهنگ‌محور جشنواره هنرهای تجسمی فجر

دبیر جشنواره تجسمی فجر شانزدهم با صدور احکامی داوران بخش طراحی فرهنگ‌محور این رویداد هنری را معرفی کرد. امیر عبدالحسینی (دبیر جشنواره شانزدهم) با صدور احکامی مجزا مسعود حسنلو، مسعود نجابتی و احمد عابدینی را به عنوان داوران بخش طراحی فرهنگ‌محور این رویداد هنری معرفی کرد. مسعود حسنلو، دانش‌آموخته مقطع کارشناسی ارشد رشته سیاست‌گذاری فرهنگی از دانشگاه امام صادق(ع) است. او هم‌اکنون به عنوان دبیر ستاد توسعه فناوری‌های فرهنگی و نرم معاونت علمی، فناوری و اقتصاد دانش‌بنیان ریاست‌جمهوری مشغول به فعالیت بوده است. مسعود نجابتی متولد ۱۳۴۶، هنرمند و طراح شناخته‌شده عرصه هنرهای تجسمی، دانش‌آموخته مقطع کارشناسی ارشد رشته گرافیک از دانشگاه هنر و عضو انجمن خوش‌نویسان ایران است. او در طول سال‌های اخیر علاوه بر ارائه آثار متعدد در عرصه طراحی گرافیک، به فعالیت‌های آموزشی، برگزاری کارگاه، دوره‌های تخصصی و تعلیم و پرورش طراحان جوان همت گماشته است.

احمد عابدینی متولد ۱۳۵۳، هنرمند طراح و دارای مدرک دکترای طراحی صنعتی از دانشگاه UPM مالزی است. او عضو هیات علمی دانشکده هنر دانشگاه الزهرا(س) بوده و هم‌اکنون به عنوان معاون پژوهشی و اجرایی این دانشگاه مشغول به فعالیت است. در کارنامه این طراح شناخته‌شده، سوابق و عناوین گوناگونی دیده می‌شود که از جمله آنها می‌توان به برنده مدال طلای مسابقه بین‌المللی طراحی A'Design، دبیر کارگروه طراحی سند ملی توسعه فناوری‌های فرهنگی و نرم، دبیر کارگروه طراحی مرکز همکاری‌های تحول و پیشرفت ریاست‌جمهوری، موسس و دبیر مسابقات ملی جامع طراحی صنعتی ایران، دبیر بخش طراحی صنعتی پنجمین جشنواره جهانی هنر مقاومت، دبیر جشنواره طراحی محصول کودک، داور جایزه ملی طراحی بسته‌بندی صنایع فرهنگی و... اشاره کرد.

اجرای نمایش «پشت چراغ قرمز» در موزه انقلاب اسلامی

همزمان با چهارمین سالگرد شهادت سپهبد شهید حاج‌قاسم سلیمانی، نمایش «پشت چراغ قرمز» به نویسندگی و کارگردانی محسن سلیمانی‌فارسانی در موزه ملی انقلاب اسلامی و دفاع‌مقدس روی صحنه می‌رود. همزمان با چهارمین سالگرد شهادت سپهبد شهید حاج‌قاسم سلیمانی، نمایش «پشت چراغ قرمز» به نویسندگی و کارگردانی محسن سلیمانی‌فارسانی از ۱۲ تا ۱۴ دی در موزه ملی انقلاب اسلامی و دفاع‌مقدس روی صحنه می‌رود. این نمایش که اجرایی ۶۵ دقیقه‌ای خواهد داشت ۷ بازیگر دارد که ایفای نقش‌های آنها را محمد بیاتی، محسن شفیعی، مرضیه آقاسی، طاهره بهرامی، عاطفه فطوره‌چی و عارف صیدلی بر عهده دارند.

«پشت چراغ قرمز» روایت ۲ جوان اهل موسیقی است که خانمی جوان و مرتبط به رسانه‌های ضد انقلاب و بعضی سفارتخانه‌های خارجی، آنها را در یک آموزشگاه هنری شناسایی کرده و قصد فریب‌شان را دارد تا یک موسیقی تحریک‌آمیز تولید کند و همزمان مدیر آموزشگاه هنری تلاش می‌کند برای ادای دین به یک دوست قدیمی، موسیقی متفاوتی با حضور این ۲ جوان تولید کند.

این نمایشنامه قصه‌ای طنازانه و معمایی دارد که در شخصیت‌پردازی‌ها کمالات و محبوبیت سردار شهید در بستر آن با پرهیز از شعارگرایی به نگارش درآمده است. فرهاد بابایی طراحی نور، مژگان بیاتی طراحی گریم، شهلا لرستانی طراحی لباس، مصطفی وطنی دستیاری کارگردان و مهران نیکوزاده آهنگسازی این نمایش را بر عهده دارند.

درباره «اسکار» مهران مدیری که میهمان شبکه نمایش خانگی می‌شود

وقتی راه سیما سخت می‌شود

گروه فرهنگ و هنر: اوایل دهه ۸۰ در روزهایی که هنوز شبکه نمایش خانگی مانند امروز فراگیر نشده بود، ایرج طهماسب در حالی که خارج از کشور بود، با انتشار چند قسمت از مجموعه «کلاه قرمزی» که در همان کشور محل اقامتش ضبط شده بود، نام خود را به عنوان نخستین هنرمند تلویزیونی که از سیما به شبکه نمایش خانگی کوچ کرده، ثبت کرد؛ مجموعه‌ای که در قالب لوح‌های فشرده توزیع شد اما تیم تولید برنامه به دلیل عدم استقبال مردم به همان چند قسمت اکتفا و از ادامه تولید و انتشارش خودداری کردند؛ تجربه‌ای که نه تنها برای سایر همکاران طهماسب که حتی برای خود او نیز درس نشد و پس از او نیز برخی هنرمندان سیما در برهه‌های مختلف سعی کردند حضور در شبکه نمایش خانگی را تجربه کنند.

همان روزها تحلیل‌های زیادی برای دلایل عدم استقبال از این مجموعه نوشته و منتشر می‌شد که محور اغلب آنها بستر پخش بود. نویسنده‌ها و تحلیلگران این موضوعات گمان داشتند عدم موفقیت و کاهش اقبال به مجموعه‌ای چنین پر مخاطب به این دلیل است که مردم هنوز به بستر دیگری غیر از تلویزیون عادت نکرده‌اند و طبیعی است که در این بستر حتی اگر بهترین تولیدات هم قرار گیرد، چندان مورد توجه قرار نخواهد گرفت و حکم این بستر حکم همان مغازه‌ای است که در هر حال باید تا مدت قابل توجهی خاک بخورد.

با این احوال نه فیلمسازها می‌توانستند برای بهتر شدن شرایط صبوری کنند و نه آنها که تلاش داشتند بستری غیر از تلویزیون را وارد زندگی مردم کنند آنقدر پول و سرمایه داشتند که بگذارند خاک بخورد.

بعد از طهماسب، مهران مدیری با «قهوه تلخ» وارد این عرصه شد. قهوه تلخ اگرچه با ضعف بزرگی همراه شد و ناتمام ماند اما برخلاف کلاه قرمزی، توانست در این پلتفرم مخاطب قابل توجهی برای مهران مدیری دست وپا کند.

«قهوه تلخ» با وجود اقبال مخاطبان و تبلیغات گسترده برای این مجموعه بی‌هیچ دلیل و توضیحی ناقص ماند. با وجود روایت‌های مختلف هیچ‌کس نفهمید دلیل اصلی این ناتمام‌ماندن چه بود. با وجود این اتفاق عجیب اما به خاطر اقبال عمومی از قهوه تلخ، مدیری سال بعد دوباره در شبکه نمایش خانگی دست به کار شد و چند مجموعه از جمله «ویلای من» را ساخت؛ مجموعه‌ای که مثل «قهوه تلخ» ناتمام نبود و مخاطب قابل توجهی هم داشت.

ایرج طهماسب سال‌ها بعد و با جا افتادن پلتفرم‌ها در زندگی مردم توانست «میهمانی» را در همین بستر بسازد اما با این وجود نه توانست موفقیتش در جذب مخاطب تلویزیون را تکرار کند و نه برنامه‌ای بسازد که کیفیت آن از برنامه‌های تلویزیونی او بیشتر باشد. مدیری هم اگرچه کارهای بعدی‌اش در پلتفرم‌ها بی‌مخاطب نبود اما هیچ‌وقت نتوانست حتی به اندازه نصف مخاطبان برنامه‌هایش در صداوسیما بینندگان را راضی نگاه دارد.

او در «هیولا» هم با تمام ظرفیتش مجموعه‌ای ساخت که اولا پایان داشته باشد و ثانیا مخاطب قابل قبولی برای خودش دست و پا کند.

حالا اما با تمام این اتفاقات، مدیری تلاش کرده دوباره در بستری غیر از سیما کار کند. مدیری اگرچه اعتبار و مخاطبش را مدیون تلویزیون است اما شاید به این دلیل که سایر بسترهای پخش حتی برای کارهای ناتمام او بودجه‌های هنگفتی می‌پردازند و سود سرشاری را نصیبش می‌کنند، بعد اقتصادی فعالیت‌هایش را در اولویت قرار دهد. او البته می‌داند میزان استقبال مخاطب و اعتباری که می‌تواند از صداوسیما کسب کند، قابل مقایسه با مخاطبان آثارش در نمایش خانگی نیست. حالا باید دید «اسکار» مدیری در پلتفرم و بستری غیر از سیما چگونه عمل می‌کند؛ مجموعه‌ای گفت‌وگومحور که بزودی از یک پلتفرم پخش خواهد شد.

درباره کار تازه مهران مدیری ماجرا جز موارد قبلی یک پیچیدگی دیگر هم داشت؛ از زمان شروع پیش‌تولید این کار تا پایان آن و دریافت مجوز، همه چیز آنقدر پیچیده و مبهم بود که هرکسی می‌توانست انواع و اقسام تحلیل‌های متفاوت و حتی متضاد ارائه دهد. اولین جرقه راه افتادن شایعات وقتی زده شد که در زمان اغتشاشات سال گذشته، فیلم کوتاهی از مدیری پخش شد؛ مهران مدیری در واکنش به وقایع آن روزها با انتشار ویدئویی، خداحافظی‌اش از برنامه «دورهمی» و عدم ساخت فصل تازه‌ای برای آن را اعلام کرد. این فیلم کوتاه که احتمالا با گوشی هم ضبط شده بود، نه تنها موجب رفع ابهامی نمی‌شد که حتی باعث ایجاد چندین سوال و ابهام شد. مدتی بعد هم خبر شکایت سازمان صداوسیما و درخواست دریافت غرامت از مدیری به دلیل انجام ندادن تعهداتش مطرح و تصاویری نیز از حضور مدیری و قدیر کاشانی، تهیه‌کننده «دورهمی» در دادگاه منتشر شد. کاشانی در گفت‌وگویی ضمن تایید احضار به دادگاه تأکید کرد: «بابت شکایت سازمان صداوسیما به دادگاه احضار شدیم و فعلاً درباره جزئیات این شکایت و دادگاه نمی‌توانم نکته‌ای مطرح کنم».

حوالی مهرماه امسال اما مجددا خبر بازگشت مدیری در فضای مجازی پیچید: مهران مدیری با «اسکار» بازمی‌گردد.

بعد از مدتی انتشار یک خبر ماجرا را کمی روشن‌تر کرد؛ خبری که بازگشت مهران مدیری به شبکه نمایش خانگی با یک رئالیتی شوی جدید به نام «اسکار» را تایید می‌کرد.

«اسکار» تقلیدی از مسابقه خارجی **Task Master** است که محور اصلی آن چالش ۵ کمدین درباره توانمندی‌های خود است. این برنامه یکی از ایده‌های مطرح شده برای فصل بعد «دورهمی» بود که با جدایی مدیری از صداوسیما حالا برای شبکه خانگی تولید شد. مدیری همراه با نیما شعبان‌نژاد، مجری‌های «اسکار» هستند.

اما همین خبر هم سوالات دیگری به وجود می‌آورد: اینکه مقصد او این بار کجا خواهد بود؟ تلویزیون یا یکی از پلتفرم‌ها؟ آیا او قبول کرده با تلویزیون کار کند؟ اما از سوی دیگر در همین خبر به صورتی مبهم آمده بود: گفته می‌شود ساترا که زیر نظر صداوسیما قرار دارد، با فعالیت مدیری در شبکه نمایش خانگی مخالفت کرده و ممکن است به «اسکار» برای پخش در شبکه نمایش خانگی مجوز ندهد.

با گذشت بیش از یک سال، نه از سوی صداوسیما و نه از سوی تیم مهران مدیری درباره سرنوشت این دعوای حقوقی اظهارنظری نشده و مشخص نیست آن پرونده همچنان مفتوح است یا بسته شده؟

بعد از آن هم انتشار خبری در فضای مجازی که احتمالا برای فشار آوردن بر ساترا منتشر شده بود، ماجرا را به سمت دیگری برد. مدیری هم رسانه را خوب می‌شناسد و هم از افراد زیادی برای مواجهه با رسانه بهره می‌گیرد. او می‌دانست و می‌داند رسانه با چند خبر می‌تواند طرف مقابل را با هر میزان از قدرت، خلع سلاح کند. بنابراین به سمت رسانه رفت. چند رسانه خبر دادند قرار گرفتن اختیار مجوزهای شبکه خانگی در ید صداوسیما تولید رئالیتی شوی «اسکار» مهران مدیری را به مشکل دچار کرده و با وجود حضور مهران مدیری در جلسه ساترا، جلوی مجوز این برنامه گرفته شده و صداوسیما به ساترا دستور داده به خاطر تعهد مهران مدیری به تلویزیون و شبکه نسیم بابت تولید برنامه، تا تعهدی ویژه برای تولید برنامه از او اخذ نشده، مجوز هیچ فعالیتی در نمایش خانگی به او داده نشود.

این خبر باعث شد محمدحسین نیرومند، نماینده وزارت ارشاد در شورای صدور مجوز انتشار ساترا ناچار به اظهار نظر شود. محمدحسین نیرومند، مشاور هنری وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی و نماینده وزیر ارشاد در شورای صدور مجوز انتشار ساترا در پاسخ به این سوال که آیا کدورتی بین اعضای ارشاد با ساترا شکل گرفته است؟ گفت: اصلا چنین چیزی صحت ندارد. من در جلساتی که روزهای چهارشنبه برگزار می‌شود شرکت می‌کنم و هیچ اتفاق خاصی در آن جلسه ندیدم. نمی‌دانم این صحبت‌ها از کجا می‌آید.

وی در پاسخ به این سوال که نقل «کدورت بین ارشاد و ساترا» را به برنامه مهران مدیری ربط دادند، افزود: من و همکاران در ساترا برنامه‌ها و فیلم‌های تولیدی پلتفرم‌ها را می‌بینیم. پیش‌تر آقای مهران مدیری در جلسه شورای صدور مجوز تولید حضور داشت و درباره برنامه ایشان صحبت شد. البته هنوز جمع‌بندی نهایی نشده و فرآیندها کامل نشده است. چه دلیلی دارد بین ارشاد و ساترا کدورت باشد؟!

بعد از این خبر بود که تقریبا اهالی رسانه با یک چرتکه انداختن ساده متوجه شدند پلتفرم‌ها برنده این بازی شده‌اند و «اسکار» در بستر شبکه نمایش خانگی پخش خواهد شد. اتفاقی که موجب خوشحالی پلتفرم‌ها شد اما واقعیت درباره مهران مدیری این است که او هنوز هم بر روی آنتن صداوسیما می‌تواند حجم میلیونی از مخاطب را به خود جلب کند. در هر حال مهران مدیری که توانسته است با هنرمندی و طنازی خود در تلویزیون، جایگاه خوبی بین مردم پیدا کند، حالا با علم به اینکه مخاطبان تلویزیون از پلتفرم‌ها بیشتر هستند، باز هم ترجیح داده یک پلتفرم را به عنوان بستر پخش اسکار برگزیند؛ اتفاقی که شاید دقت و تحلیل درباره چرایی آن بتواند از این پس مانع خروج چهره‌ها از تلویزیون و حتی حضور بیشتر آنها در پلتفرم‌ها و سایر بسترهای پخش شود. اگر با دقت بیشتر به این موضوع نگاه کنیم، متوجه می‌شویم جرقه این تغییر مسیر از وقتی خورد که با دستاویز قرار دادن برخی بهانه‌های غیر منطقی و بچگانه از سوی منتقدان یا موضوعاتی از این دست، اتوبان صداوسیما تبدیل به جاده خاکی و ناهمواری شد که چهره‌ها تمایلی به حرکت در آن نداشتند و ترجیح دادند از اتوبان پلتفرم‌ها به خانه‌های مخاطبان برسند.

نگاهی به ششمین جایزه پژوهشی سینمای ایران

رویدادی برای سینما نه درباره سینما

گروه فرهنگ و هنر: ششمین دوره جایزه پژوهشی سینمای ایران در حالی امروز سه‌شنبه ۱۲ دی در تالار رودکی به کار خود پایان داد که این رویداد را باید یکی از موثرترین رویدادهای حوزه پژوهشی و تحقیقاتی در سینما دانست؛ جایزه‌ای که از سال ۹۵ کار خود را در حالی آغاز کرد که ضعف پژوهش در سینمای ایران چالش بسیار بزرگی را پدید آورده بود. عدم ثبت و ضبط در اسناد سینمای ایران عملا کار را به مرحله‌ای رسانده بود که پس از گذشت ۴ دهه تولید و اکران در سینما نه تنها هیچ سابقه‌ای وجود نداشت بلکه با توجه به رشد روزافزون مراکز علمی و دانشگاهی، اساسا هیچ‌گونه ارتباطی بین دانشگاه و سینما وجود نداشت؛ از همین رو بسیاری از محققان و پژوهشگران برای دریافت سوابق مرتبط با سینما باید یا به معدود مجلات و نشریات آن سال‌ها مراجعه می‌کردند یا به اندک افراد باقی مانده از سال‌های ابتدایی.

چالشی که در بدنه سینما، روزبه‌روز پررنگ‌تر می‌شد و با توجه به حضور مراکز علمی، فضای دانشگاهی کشور را بیش از بیش محتاج‌تر می‌کرد. در چنین وضعیتی با توجه به ماموریت معاونت توسعه فناوری و مطالعات سینمایی مبنی بر لزوم یک اقدام جدی و جهادی در حوزه پژوهشی، ملزم به جمع‌آوری اسناد و برپایی یک رویداد با همراهی و همکاری مراکز علمی و دانشگاهی و البته خانه سینما شد و بر همین مبنا نخستین جایزه پژوهشی سینما به دبیری اسماعیل بنی‌اردلان ذیل معاونت توسعه و فناوری و مطالعات سینمایی کار خود را آغاز کرد.

در روزهای ابتدایی یک کلیدواژه مهم در سخنرانی‌ها و صحبت‌های مدیران و مسؤولان وقت و اساتید دانشگاه بسیار پررنگ و پرتکرار بود و آن اینکه این پژوهش‌ها بیش از آنکه درباره سینما باشد باید برای سینما انجام شود و به همین منظور خانه سینما به عنوان رکن اصلی صنوف می‌تواند در یافته‌ها و جمع‌آوری آثار، نقش مهم و موثری داشته باشد. در همان سال‌ها و طبق بررسی‌های صورت گرفته، طی ۴ دهه گذشته حدود ۲۰۰۰ پایان‌نامه، ۲۰ هزار مقاله و ۴ هزار کتاب با موضوع سینما شناسایی شد که بدون هدف تولید و منتشر شده بود اما در کنار این محتواهای پراکنده بیش از ۳۰ مرکز پژوهشی به طور مستقیم و غیرمستقیم در رابطه با سینما فعالیت می‌کردند و حدود ۶۰۰هزار پژوهشگر در تمام بخش‌ها شناسایی شدند که بخش قابل توجهی از آنها در حوزه سینما فعالیت می‌کردند.

صدالبته تا پیش از برگزاری این رویداد و اهتمام ویژه به حوزه پژوهش، روابط بین سینما و دانشگاه کاملا قطع بود و عملا هیچ گفت‌وگوی جدی بین پژوهشگران، تولیدکنندگان و آفرینندگان هنر برقرار نبود، آن هم در شرایطی که وضعیت سینما چه در داخل و چه در حوزه‌های بین‌المللی از شرایط قابل قبولی برخوردار بود و از یک طرف افزایش اکران فیلم‌های ایرانی در خارج از کشور و از سوی دیگر روند افزایشی مخاطب در سینما بعد از سال‌ها رکود نشان از سرزندگی سینما داشت؛ سینمایی که به رغم موفقیت در حوزه صنعتی و اجرایی عملا هیچ منبع و مرکزی برای مفهوم‌پردازی و تاریخ‌نگاری نداشت.

اما با توجه به اهتمام و استمرار در برپایی این جایزه از سال ۹۵، امسال ششمین دوره آن نیز با موفقیت برگزار شد؛ رویدادی که طبق آمار ارائه شده از سوی قادر آشنا، دبیر ششمین جایزه پژوهشی سینمای ایران آثار دریافتی نسبت به دور قبل ۳۰ درصد افزایش یافته است. در دوره ششم ۱۲۵ اثر پژوهشی به دبیرخانه رسید که از این تعداد ۵۲ مقاله، ۳۳ پژوهش، ۲۰ پروپزال، ۱۶ پایان‌نامه کارشناسی ارشد و ۴ پایان نامه دکترا بوده است. از مجموع ۱۲۵ نفر شرکت‌کننده، ۴۶ نفر بانوان و ۷۹ نفر آقایان بودند. میانگین سنی بانوان ۳۰ سال و آقایان ۳۵ سال بود و ۱۵ درصد شرکت‌کنندگان از شهرستان‌ها و ۸۵ درصد از تهران بودند. دانشگاه تهران، دانشگاه هنر، دانشگاه امام صادق(ع)، پژوهشگاه فرهنگ و ارتباطات و دانشگاه کاشان بیشترین مشارکت را داشتند.

البته نباید فراموش کرد به رغم اقبال و استقبال شرکت‌کنندگان در دوره ششم، در ادوار ابتدایی افراد دغدغه‌مندی بودند که برای دریافت و جمع‌آوری به دانشگاه‌ها و مراکز پژوهشی می‌رفتند و عملا برای ایجاد یک ساختار در جمع‌آوری اسناد و پژوهش‌ها مشقت و سختی‌های فراوانی متحمل می‌شدند ولی اکنون حوزه پژوهش به جایگاهی رسیده است که با اعلام فراخوان و شرایط جایزه، درخواست‌های بسیاری از سراسر کشور و دانشگاه‌ها به این رویداد می‌رسد. رویداد مهم و موثری که هر چه رو به جلو می‌رود به بلوغ بیشتری می‌رسد تا مرحله‌ای که بسیاری از دانشجویان، محققان و پژوهشگران از پژوهش‌های منابع مطالعاتی به عنوان منبع و مرجع استفاده می‌کنند و از همین رو مدیران سازمان سینمایی نیز باید اهتمامی بیش از پیش نسبت به این رویداد در دوره‌های آتی داشته باشد.

درباره محمدرضا سرشار، راوی مستوران

آن صدای جذاب و خاطره‌ساز

گروه فرهنگ و هنر: بتازگی پخش فصل دوم سریال «مستوران» در شبکه یک شروع شده؛ سریالی که محصول جدید سازمان هنری -رسانه‌ای اوج است و به کارگردانی سیدعلی هاشمی، نویسندگی محمد حنیف و تهیه‌کنندگی عطا پناهی ساخته شده است.

«مستوران» افسانه‌های کهن ایرانی را محور قصه قرار داده، آن را با مولفه‌های اسلامی پیوند زده و به سبک «یکی بود یکی نبود» قصه‌هایش را تعریف می‌کند. سازندگان این سریال برای اثرگذاری بیشتر، سراغ صدای خاطره‌انگیز محمدرضا سرشار رفته‌اند. او راوی سریال است و به تناوب صدایش روی «مستوران» قرار می‌گیرد. سرشار بعد از «بسم‌الله» جمله «یکی بود یکی نبود» را به زبان می‌آورد و در ادامه فرازهایی از داستان را به نقل از او می‌شنویم. محمدرضا سرشار نویسنده، پژوهشگر و منتقد باسابقه ادبی است که آثار متعدد و شاخصی در کارنامه دارد. با این حال بخش عمده‌ای از شهرت او به برنامه پرطرفدار «قصه ظهر جمعه» بازمی‌گردد. سرشار از سال ۱۳۶۰ تا ۱۳۸۴ در این برنامه رادیویی فعالیت داشت و برای مخاطبان قصه می‌گفت.

صدای گرم و دلنشین او به همراه خوانش متفاوت داستان‌ها باعث شد «قصه ظهر جمعه» خیلی زود تبدیل به برنامه‌ای پرطرفدار شود. سرشار به مدت ۲۴ سال هر جمعه برای مردم قصه تعریف کرد و برای چند نسل خاطره ساخت.

او در برنامه‌های دیگری هم به عنوان راوی قصه‌ها فعالیت کرد و حالا این صدای خاطره‌انگیز، در سریال «مستوران ۲» شنیده می‌شود. سرشار این بار هم موفق عمل کرده و به خاطر شیوه خاص روایت، بخشی از جذابیت سریال را رقم زده است.

از قضا فضای سریال و پایبندی آن به سنت قصه‌گویی، قرابت کاملی با پیشینه سرشار دارد و از این نظر باید حسن انتخاب سازندگان «مستوران» را تمجید کرد.

محمدرضا سرشار همزمان با پخش فصل اول «مستوران» گفته بود: «۲ عامل من را برای روایت در «مستوران» ترغیب کرد. یکی اینکه پشتیبان و سرمایه‌گذار اصلی آن، موسسه اوج بود که این موضوع اطمینانی نسبی به من می‌داد تا حتی بدون اینکه داستان مجموعه را با دقت خوانده باشم، بدانم قاعدتا باید مجموعه سالمی باشد. نکته دیگر هم حال و هوای قدیمی و تخیلی این مجموعه بود. روزی که من را برای اجرای متن‌های این مجموعه دعوت کردند، بخش‌هایی از قسمت‌های مختلف را که آماده شده بود دیدم و حس کردم حال و هوای آن با قصه‌های قدیمی ایرانی همخوانی دارد؛ چیزی شبیه بخشی از برنامه‌های «قصه ظهر جمعه». این ۲ عامل باعث شد این پیشنهاد را قبول کنم».

وی همچنین عنوان کرده بود: «البته من در پویانمایی‌های زیادی به عنوان راوی حضور داشته‌ام اما برای یک مجموعه زنده بزرگسال، این نخستین بار بود، لذا برای خودش تجربه تازه‌ای محسوب می‌شد. به هرحال «مستوران» مجموعه‌ای با حال و هوای ایرانی است و بنای آن بر این است که دوستی و مودت را بین مردم ترویج کند. در حقیقت همان بحث مبارزه خیر و شر را -که مضمون همه داستان‌های قدیمی دنیاست- محور قرار داده است. در جهانی که فضای مجازی در حال حاضر بر همه ارکان زندگی مردم سیطره پیدا کرده، رجعتی به گذشته و زندگی‌های ساده مردم قدیم، می‌تواند تنوع جالبی هم باشد».